

Sygn. akt IV U 270/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2018 roku w Ś.

sprawy z odwołania **T. L.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia 16.07.2018 roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powódka T. L. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 16 lipca 2018 roku . W uzasadnieniu wskazała, iż cierpi na depresję nawracającą, jej stan psychiczny nie ulega poprawie i z tego względu powinna zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych.

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania. Wskazano, iż nie było podstaw do zaliczenia powódki do jednego ze stopni niepełnosprawności. W ocenie organu odwoławczego stopień naruszenia sprawności organizmu powódki kwalifikuje ją do żadnego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka T. L. cierpi z powodu zaburzeń depresyjno- lękowych o lekkim nasileniu. Stan zdrowia powódki nie narusza jednak sprawności organizmu w takim stopniu, aby zaliczyć ją do któregokolwiek ze stopni niepełnosprawności. U powódki nie występuje obniżona zdolność do wykonywania pracy, jest prawidłowo zorientowana w otaczającej ją rzeczywistości, zdolna jest do nabywania nowych informacji i umiejętności, do komunikowania się z otoczeniem w różny sposób, dbania o swoje potrzeby życiowe, jest zdolna do samoobsługi.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego psychiatry k. 20-26
- akta (...) (w załączeniu)
- dokumentacja lekarska powódki
- **Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:**

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2018r. , poz. 511) do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.(1.)

Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.(2.)

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.(3.)

Niezdolność do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację.(4.)

Jak wynika ze stanu faktycznego stan zdrowia powódki nie wyczerpuje przesłanek żadnego z opisanych stopni niepełnosprawności. Sąd w tym zakresie oparł się na opinii biegłego sądowego stanowiącej wnikliwą analizę stanu zdrowia powódki, rzeczowo i przekonująco uzasadnioną, do której żadna ze stron nie wniosła zastrzeżeń.

Mając powyższe na względzie, na podstawie powołanych przepisów, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd oddalił odwołanie.